

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzcyk

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa D. S.

przeciwko B. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 lutego 2020 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 5 listopada 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną powódki D. S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), w sprawie przeciwko B. K., o zapłatę.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy powódki wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny trafnie podkreślił, że zgodnie z utrwaloną już linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje z mocy

prawa umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym (uchwałą Sadu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, z. 11, poz. 122). Stanowisko to ma charakter ogólny i obejmuje także ustanowienie dla jednej ze stron (uczestnika postępowania) pełnomocnika procesowego z urzędu zgodnie z art. 118 k.p.c. w zw. z art. 91 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2014 r., I CZ 105/13, niepubl.).

Skarga kasacyjna została wniesiona przez pełnomocnika działającego na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 kwietnia 2014 r., w którym Sąd postanowił ustanowić dla powódki pełnomocnika z urzędu. Pełnomocnictwo obejmowało umocowanie przed Sądami powszechnymi. Nie budzi przeto wątpliwości, że nie był on umocowany do wniesienia skargi kasacyjnej. Zasadnie więc Sąd Apelacyjny uznał, że skarga kasacyjna podlega odrzuceniu.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.